

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Радомир, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНТОН Р. ИГНАТОВ**

като разгледа докладваното от **АНТОН Р. ИГНАТОВ** Гражданско дело № 20221730100542 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.432, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД.

Ищецът **Й. А. Н.**, ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ул. „Ш.” № ., чрез адв. **Г. Й. Й.**, САК съдебен адрес: гр. С., бул. “Е. и Х. Ги” № ., ет. ., ап. ., е предявил обективно съединени искове срещу Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК ., гр. С., ул. С. С. №., ет. ., представлявано заедно от **А. П. Л.** и **Р. К. Д.** - изпълнителни директори, с които моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца застрахователно обезщетение в размер на 10 000 лв., ведно със законната лихва от датата на завеждане на извънсъдебната претенция- 28.11.2019 г., до окончателното плащане на сумата за претърпените от него неимуществени вреди, представляващи болки, страдания и психически стрес.

Претенцията се основава на настъпило ПТП на 03.07.2018 г. в 07:10 часа, на път Ш-623 между гр. З. и с. Ж., при което водач на л.а. марка „.”, модел „3.”, с рег. № КН . ВН, управляван от **И. В. Ц.** и собственост на същия, навлиза в лентата за насрещно движение и засича правомерно движещия се с посока от с. Ж. към гр. З. л.а. марка “Л.”, модел “Д.”, с рег. № РК . АХ управляван от **Й. А. Н.**. Вследствие на неправомерното навлизане от страна на водача на л.а., ищецът се отклонява вдясно от пътя и напуска пътното платно, като се преобръща в крайпътно дърво.

Вследствие на пътния инцидент, пострадалият е откаран в МБАЛ „Рахила Ангелова” - АД, гр. Перник, където, след като бил прегледан, лекарите поставили следната диагноза:

- Счупвания на I-II-V-VI-VII ребра;
- Мозъчно сътресение, със загуба на съзнание; контузия на ляв и десен лакът;
- Повърхностни травми на главата;
- Разкъсно-контузна рана в париетоокципитална област на главата с размери 3 см.;

- Контузия на дясна раменна става;
- Контузия на кръста;

Съгласно Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег. № 10 по описа на РУ "Полиция" - Радомир, ОД на МВР - Перник, отговорността на водача на л.а, марка „Б.", модел „3.", с рег. № КН.ВН, управляван от И. В. Ц., е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност" в ЗАД „ОЗК Застраховане" АД, със застрахователна полица № ВГ/., валидна до 21.06.2019 г.

На 28.11.2019 г., с Молба с вх. № ., ищецът е завел писмена претенция, на основание чл. 380 от КЗ, с която е поискал изплащането на застрахователно обезщетение от застрахователя на виновния водач.

С Писмо изх. № ./08.01.2020 г. от ответното дружество признали отговорността на водача на застрахованото при тях МПС, като предложили сумата от 5 000 лв., за окончателно уреждане на отношенията с ищеца.

Ищцовата страна смята, че предложеното от страна на ответника обезщетение за претърпените болки и страдания не е справедливо и не е достатъчно за да репарира в пълен обем неимуществените вреди, предмет на настоящото дело, поради което е предявена настоящата претенция за сумата от 10 000 лв.

Ответникът, чрез своя процесуален представител- ю.к. Т. Т., е оспорил предявените искове по основание и размер. Твърди, че не са налице всички елементи на фактическия състав на отговорността на застрахователя, поради което последният не следва да се ангажира за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди от ищеца и предявените срещу ЗАД „ОЗК - Застраховане" АД искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Оспорен е механизмът на настъпилото ПТП, както и приложения Констативен протокол №. от 03.07.2018 г. Твърди се, че в процесния случай не е налице влязла в сила присъда на наказателния съд, която по силата на чл. 300 ГПК да е задължителна за гражданския съд по въпроса за вината на дееца и противоправността на деянието му.

Твърди се, че процесният пътен инцидент не е настъпил по вина на водача на застрахованото в ЗАД „ОЗК - Застраховане" АД МПС - И. В. Ц., а по вина на водача на другия авТ.обил и ищец по процесното дело - Й. А. Н., който е самокатастрофирал.

Твърди се също, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца Й. Н., който е нарушила разпоредбата на чл. 137в, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП и чл. 133, ал. 2 от ЗДвП.

Оспорва се пряката причинно- следствена връзка между претърпените неимуществени вреди от ищеца и процесното ПТП, както и че в резултат на пътно - транспортното произшествие, за ищеца са възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди.

Оспорва се претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се търсят, по аргумент за неоснователност на главния иск. Оспорвам претенцията за заплащане на законна лихва, като неоснователна.

Твърди се, че всички служители от системата на МВР, включително и ищеца, към 03.07.2018 г. са имали сключена задължителна застраховка „Живот и злополука“, както и застраховка „Трудова злополука“. В този смисъл не са представени доказателства дали ищецът да е предявил претенция по застраховка „Живот и злополука“ към съответното застрахователно дружество и дали е изплащано застрахователно обезщетение.

Предвид изложеното намира, че исковете са неоснователни и необосновани и следва

да се отхвърлят изцяло.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 ГПК, приема за установено следното:

От фактическа страна

По делото е представено наказателно постановление № . по описа на РУ "Полиция" - Радомир, ОД на МВР - Перник г., от което става ясно, че на 03.07.2018 г. в 07:10 часа между гр. З. и с Ж. на път Трети клас № ., като Водач на лек авТ.обил – „Б.“ с рег. № КН.ВН, собственост на И. В. Ц. навлязъл в насрещното движение срещу правомерно движещия се с посока от с. Ж., към гр. З., л.а. марка „Л.“, модел „Д.“, с рег. № РК.АХ, управляван от Й. А. Н.. Вследствие на неправомерното навлизане от страна на водача на л.а. „Б.“, водачът на л.а. „Л.“ се отклонява в дясно и напуска пътното платно, като се преобръща в крайпътното дере. Като за настъпилия пътен инцидент на водача И. Ц. са съставени два броя АУАН № . и АУАН ...

Вследствие на пътния инцидент, пострадалият е откаран в МБАЛ „Рахила Ангелова” - АД, гр. Перник, където след като бил прегледан, лекарите поставили диагноза:

- Счупвания на I-II-V-VI-VII ребра;
  - Мозъчно сътресение, със загуба на съзнание; контузия на ляв и десен лакът;
  - Повърхностни травми на главата;
  - Разкъсно-контузна рана в париетоокципитална област на главата с размери 3 см.;
- Контузия на дясна раменна става;
  - Контузия на кръста;

По делото е изготвена и приета съдебно-автотехническата експертиза от вещото лице Б. В.. В заключение вещото лице дава отговор, че липсват данни за удар между процесните авТ.обили. Предвид липсата на каквито и да било деформации по л.а. „Б.“ и свидетелските показания, които в частта им относно липсата на контакт между двете МПС не си противоречат, се налага изводът, че л.а. „Л. Р.“ е загубил устойчивост с последващо преобръщане, без коридорът му на движение да е бил пресечен от насрещно движещия се авТ.обил. Според вещото лице л.а. „Л.“ е установил контакт с настилка на разстояние от 30 метра преди своето установяване, като скоростта му в момента на удара е била 51,55 км/ч, а преди ПТП МПС-то се е движilo със скорост от около 57 км/ч.

Съгласно събраните доказателства вещото лице прави заключение, че предвид данните от пътуващите в л.а. „Б.“, ПТП е настъпило при следния механизъм: На 03.07.2018г., в светлата част от денонощието и в условията на ясно, сухо време, л.а. „Б.“ се движи по път III-623 с посока от гр. З. към с. Ж.. При движение през местността „Пресечен камък“ и преминаване през десен завой в границите на прилежащата му пътна лента, водачът възприема насрещно движещ се полицейски авТ.обил л.а. „Л.“. При разминаването на двете МПС не настъпва контакт между тях, като в този момент полицейският авТ.обил се движи със скорост от около 57 км/ч. При движение със скорост под критичната за завоя, най-вероятно поради неправилни действия с органите за управление, водачът на л.а. „Л.“ губи управление над МПС, в резултат на което същото започва да „лъкатуши“. След няколкократно смяна в направлението си, МПС реализира ротация около надлъжната си ос и преобръщайки се през дясната си страна, пада на лявата си страна, където след плъзгане по настилка от около 30 метра, се установява след изхода на процесната крива, в насрещната пътна лента, насочен с предната си част към гр. З.. Водачът на л.а. „Б.“, възприемайки нетипичната траектория на полицейския авТ.обил след разминаването им, се връща назад, указвайки помощ на пострадалите.

Предвид данните на останалите свидетели, разпитани в С.З. от 29.11.2022 г., ПТП е настъпило при следния механизъм: На 03.07.2018 г., в светлата част от денонощието и в условията на ясно, сухо време, л.а. „Б.“ се движи по път III-623 с посока от гр. З. към с. Ж.. При движение в местността „П. к.“ и преминаване през десен завой, водачът на л.а. „.“ навлиза в насрещната пътна лента, където в този момент, с посока към гр. З., се движи полицейски авТ.обил л.а. „Л.“. При разминаването на двете МПС не настъпва контакт между тях, като в този момент полицейският авТ.обил се движи със скорост от около 57 км/ч. При движение със скорост под критичната за завоя, водачът на л.а. „Л.“ губи управление над МПС, в резултат на което същото започва да „лъкатуши“. След няколкократна смяна в направлението си, МПС реализира ротация около надлъжната си ос и преобръщайки се през дясната си страна, пада на лявата си страна, където след плъзгане по настилка от около 30 метра установява след изхода на процесната крива, в насрещната пътна лента, насочен с предната си част към гр. З.. Водачът на л.а. „Б.“, възприемайки нетипичната траектория на полицейския авТ.обил след разминаването им се връща назад, указвайки помощ на пострадалите. На въпроса каква е била предотвратимостта на удара за всеки от водачите? Вещото лице дава отговор, че с оглед предполагаемите скорости на двамата водачи и характеристиката на процесната крива и двамата водачи са разполагали с възможност да поддържат траектория на масовите си центрове около средата на прилежащите им пътни ленти през целия завой. Като при събраните данни вещото лице не може да даде отговор на въпроса дали и ако да - кой от двамата водачи е навлязъл в насрещната пътна лента.

На въпроса: „В случай, че МПС „Л.“ се е движил максимално в дясно на пътната лента, би ли настъпило ПТП?“, вещото лице дава отговор, че при данни за ширина на процесния участък в диапазона от 6,5 до 7 метра, с оглед общата ширина на двата авТ.обила от около 4 метра, се определя, че дори при движение в най-дясната част на платното за движение на л.а. „Л.“, ако л.а. „Б.“ е бил навлязъл с целия си габарит в насрещната за него пътна лента, удар между двата авТ.обила би настъпил. При движение в най-дясната част на платното за движение на л.а. „Л.“, удар с насрещния авТ.обил не би настъпил, единствено, ако л.а. „Б.“ е навлязъл с не повече от 1,3 метра от своя габарит в насрещната лента.

По делото е изготвена и приета съдебномедицинска експертиза от вещото лице д-л К. Ч., като в заключение вещото лице дава, че в резултат от претърпяното на 03.07.2018 г. ПТП, Й. А. Н. е получил следните травматични увреждания:

-Счупвания на първо, на второ, на пето, на шесто и на седмо ребра от лява гръдна половина, по няколко фрактурни линии.

В заключение вещото лице уточнява, че тези увреждания са осъществили критериите на медико- биологичния признак ТРАЙНО /за период от време по-голям от един месец/ ЗАТРУДНЯВАНЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА СНАГАТА, като при нормално протичащ възстановителен процес, период на възстановяване е с продължителност около 2-2,5 месеца.

-Контузии в областта на главата, гръдния кош, дясната раменна става, в областта на двете лакътни стави и в поясно-кръстцовата област - разкъсно-контузна рана и кръвонасядане в лявата теменно-тилна област на главата; оток на меките тъкани в челно-теменните области на главата; кръвонасядания в областта на гръдния кош; контузия на левия бял дроб; охлузвания в лицевата област на главата.

Според вещото лице тези увреждания в своята съвкупност са причинили на пострадалия ВРЕМЕННО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА.

Средностатистическият период на възстановяване при травми в този им вид, в тази степен и с тези характеристики е от порядъка на около 3-4 седмици.

-При прегледите е поставена диагноза: Мозъчно сътресение.

Мозъчното сътресение е функционално разстройство на дейността на централната нервна система и се отнася към закритите черепно- мозъчни травми.

Според вещото лице единствения начин в медицинската практика за доказване на състояние на безсъзнание са свидетелски показания.

За да бъде квалифицирано мозъчното сътресение по медико- биологичния признак разстройство на здравето, временно опасно за живота, то трябва да е налице изпадане в пълно безсъзнателно състояние /комоционна кома/. Загубата на съзнание при комозионна кома настъпва моментално след черепно-мозъчната травма и трае от няколко минути до часове. При комозионната кома лицето на пострадалия е бледо, зениците са разширени или стеснени, нереагиращи на светлина, установява се мускулна хипотония, сухожилна арефлексия, задържане на урината, гадене и повръщане /най-често еднократно/, дишането е повърхностно, пулсът - забавен. След възвръщане на съзнанието може да се наблюдава ретроградна и по- рядко антероградна амнезия /загуба на спомен за случващото се преди и след травмата/. При мозъчно сътресение пострадалите се оплакват от главоболие, световъртеж, шум в ушите, отпадналост, лесна уморяемост, сънливост, адинамия, инертност, апатия и др. или са с повишена възбудимост.

При положение, че загубата на съзнание е краткотрайна и не е налице състояние на комозионна кома /при сътресения протекли без загуба на съзнание, със степенно разстройство на съзнанието от типа на зашеметяване, замъгленост, сънливост, дълбок сън и др./, няма реална опасност от настъпване на смъртен резултат и мозъчното сътресение се квалифицира като временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

От медицинската документация по делото и свидетелските показания дадени в с.з. от 18.10.2022 г., същите посочени в обстоятелствената част на експертизата, от медицинска гледна точка може да бъде направен извод, че не са налице данни за изпадане на ищеца в пълно безсъзнателно състояние /Комозионна кома/ непосредствено след инцидента. В конкретния случай следва да се приеме, че се отнася до мозъчно сътресение протекло с кратковременно, степенно разстройство на съзнанието от типа на зашеметяване, което състояние реално не е застрашило живота и следва да са квалифицира като увреждане причиняващо временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Възстановителния период при травма от това естество е от порядъка на около 1 месец.

Също така вещото лице посочва, че между претърпяното ПТП на 03.07.2018 г. и получените травматични увреждания е налице пряка, непрекъсваща се причинна връзка. Като непосредствено след инцидента от 03.07.2022 г. ищецът е търпял значителни по интензитет физически болки и страдания в периода на възстановяване, като най-значителни по сила са били болките в областта на гръдния кош и движенията на снагата дължащи се на счупванията на множество ребра от лява гръдна половина. Болките в областта на гръдния кош в резултат от гръдната травма са били с продължителност от около 2,5 - 3 месеца, като най-силни по интензитет са били през първите дни и месец след инцидента и са намалявали

своят интензитет по време на възстановителния период.

По отношение на останалите травматични увреждания същите са причинили физическа болка и страдание за период от време от около 1 месец.

За в бъдеще в резултат от гръдната травма се очаква при физически натоварвания и промяна на атмосферните условия ищецът да продължи да изпитва физическа болезненост. Също така мекотъканните травматични увреждания^q засегнали кожата и локализирани в окосмената и в лицевата област на главата - рана и охлузни наранявания, не са оставили трайни белези. Това твърдение се основава на извършения преглед на 10.11.2022 г. На въпроса: „Бил ли е ищецът с правилно поставен обезопасителен колан?“, вещото лице дава отговор, че в медицинската документация по делото не са налични и описани травматични увреждания характерни за действието на поставен предпазен колан, което не изключва възможността по време на процесното ПТП ищецът да е бил с правилно поставен обезопасителен колан, тъй като в случая не се отнася до челен удар, а за преобръщане на авТ.обила на лявата си страна, при което тялото на водача е контактувала с части от интериора на авТ.обила, разположени вляво, който контакт е причинил счупванията на ребра от лява гръдна половина и с части разположени над и пред тялото му, в резултат от които контакти са получени останалите травматични увреждания. Също така вещото лице посочва, че непосредствено след инцидента първа медицинска помощ е оказана от екип на ЦСМП и мекотъканните наранявания са били обработени чрез първична хирургична обработка /ПХО/. След този първоначален преглед и оказана медицинска помощ, ищецът е посетил лечебно заведение, където е прегледан от дежурен лекар в Спешно приемно отделение, консултиран е от лекар-офталмолог и са проведени образни изследвания - рентгенографии. На 05 и 06.07.2018 г. са преведени допълнителни консултации с лекар-невролог и лекар-хирург. Освен това се посочва, че от приложената по делото медицинска документация са налице данни за предписано медикаментозно симпТ.атично лечение с прием на обезболяващи средства – аналгетици и спазване на лечебно охранителен режим. Като вещото лице посочва, че към момента на прегледа – 10.11.2022 г., е настъпило пълно възстановяване по отношение на травмите получени при процесното ПТП на 03.07.2022г.

Пред настоящата съдебна инстанция е разпитана свидетелката Б. И.Н.а – съпруга на ищеца. От показанията на свидетелката, преценени по реда на чл.172 ГПК, се установява, че на 2-ри срещу 3 юни ищецът бил нощна смяна на работа. Свидетелката твърди, че ищецът бил уплашен, оплаквал се от болка в гръдния кош и главата. Имал охлузвания по главата. В последствие ищецът установил други травми, като били установени фрактури на няколко ребра. Свидетелката твърди, че имало съмнение за увреждане на белия дроб. Имало болка, която била от натъртването и фрактурите. След изписване на ищеца от болницата, продължило лечението, което било продължително около 4-5 месеца. Като според свидетелката това продължило доста време. Свидетелката сочи, че ищецът се чувствал с болки, бил в невъзможност да се обслужва в ежедневните нужди сам. Ищецът не можел да се обслужва сам. Свидетелката сочи, че ищецът приемал медикаменти задължително. С времето ищецът имал притеснение, че въпросното ПТП ще се повтори. Свидетелката сочи, че към настоящия момент ищецът определено изпитва болка, като до настоящ момент му се налагало да пие болкоуспокояващи.

В качеството си на свидетел е разпитан И. В. Ц., който твърди, че през 2018 г. Със съпругата му пътували от гр. З. посока П.. При разминаване с полицейски авТ.обил, в огледалото за обратно виждане видял същият да криволичи по пътя. Веднага спрял колата и включил задна предавка, като се върнал обратно, защото бил на завой. При пристигането видял, че авТ.обилът се е обърнал на страни. Веднага казал на съпругата му да звънне на тел.112. Свидетелят отишъл и помогнал на полицаите да излязат от авТ.обила. След известно време пристигнал екип на Спешна помощ. Прегледал полицаите и си тръгнал. След

това пристигнал друг полицейски авТ.обили, като започнали да правят оглед на ПТП-то. Свидетелят посочва, че при разминаването му с другия авТ.обил нямало съприкосновение. Също така сочи, че имало две ленти, като той се движел в неговата лента, а мантизелата била от дясната му страна. Също така свидетеля сочи, че нямало други пречки, които да пречат и не е променял траекторията на движение, поради факта, че самият път не позволявал. Свидетелят имал акт за затъмнени прозорци, който отпаднал в съда.

Също така пред настоящия състав на съда е разпитан в качеството си на свидетел В. К. Ц., която твърди, че сутринта на 03.07.2018 г., пътувайки със съпруга ѝ на път за София, между Земен и с. Извор, се разминали със служебен авТ.обил на МВР. След като се разминали мъжът ѝ погледнал в огледалото за обратно виждане, като забелязал, че служебният авТ.обил на МВР криволичил по пътя. След което свидетелката твърди, че се върнали да видят какво се е случило със служебния авТ.обил. Връщайки се заварили авТ.обила на МВР обърнат. Съпругът на свидетелката помогнал на полицаите да излязат и се обадили на 112. Като пристигнала линейка, прегледали ги и установили, че им нямали нищо. След което свидетелката твърди, че тя и мъжа ѝ били качени в служебен авТ.обил отново на МВР. Свидетелката твърди също, че нямало как да е имало контакт с тяхната кола и колата на МВР, тъй като по тяхната кола нямало следи. Те са карали в дясното платно, като мъжът ѝ карал изключително бавно. Същата сочи, че нямало препятствия на пътя.

По делото в качеството на свидетел е разпитан К. Г. К., който сочи, че прибирайки се в 7.10 ч. между с. Жабляно и гр. Земен, местността "Просечен камък" при ляв завой от тяхна страна, видели черно „Б.“ в тяхното платно. След като се обърнали, въпросните двама души от другия авТ.обил се върнали назад. Лично те помогнали на свидетеля да излезе. Според свидетеля въпросните лица започнали да говорят, че те са виновни. Свидетелят твърди също, че ищецът не бил адекватен. Същия имал болка в кръста, корема, главата, имал порезна рана в теменната част.

В качеството на свидетели са разпитани лицата Д.а С. С.а и М. В. Т., от чиито показания става ясно, че ищеца бил в дълъг болничен, както и че лицето не е отказвало да управлява МПС, същия не е бил тревожен или депресиран.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

По иска с правно основание по чл. 432, ал. 1 от КЗ.

За възникването на имуществената отговорност на застрахователя по чл. 432, ал. от КЗ, исковата претенция за която в настоящото производство е процесуално допустимо поради наличието на проведено рекламационно производство пред застрахователя по чл. 496 от КЗ. За да бъде ангажирана отговорността по този текст следва да бъде осъществен следният фактически състав: застрахования виновно да е увредил ищеца, като му е причинил неимуществени вреди, които да са в пряко причинно- следствена връзка с противоправно поведение на застрахования и наличие на правоотношение по договор за застраховка Гражданска отговорност между деликвента и ответника.

В разглеждания случай се установи по делото, че при настъпилото ПТП на 03.07.2018 г., около 07:10 часа, водачът И. В. Ц. управлявал л.а. марка „Б.“ модел „3.“, с рег. № КН.ВН по път III-623 между гр. Земен и с. Жабляно, при което същият навлиза в лентата за

насрещно движение и засича правомерно движещия се с посока от с. Жабляно, към гр. Земен, л.а. марка „Л.“, модел „Д.“, с рег. № РК.АХ управляван от Й. А. Н.. Вследствие на неправомерното навлизане от страна на водача на управлявания л.а. марка „Б.“ модел „З.“, с рег. № КН.Н, Й. А. Н. се отклонява в дясно от пътя и напуска пътното платно, като се преобръща в крайпътното дърво. От събраните по делото данни липсват категорични материали за удар между процесните авт.обили, както и събраните по делото материали не позволяват определянето на точния механизъм, при който ПТП е настъпило. В заключението на вещното лице Б. В. става ясно, че водачът на МПС „Л.“, не е могъл да спре преди мястото на удара, в момента в който л.а. марка „Б.“, е навлязъл в лентата за насрещно движение. Съгласно заключението, в този случай действията на ищеца не могат да бъдат определени като неправилни, тъй като отклоняването в дясно е била единствената евентуална възможност за предотвратяване на ПТП. В резултат от което водачът на управлявания л.а. марка „Б.“ модел „З.“, с рег. № КН.ВН, причинил на ищеца – Й. А. Н. който е бил водач на авт.обил марка „Л.“, модел „Д.“, с рег. № РК.АХ, телесно увреждане, изразяващо се в:

-Счупвания на първо, на второ, на пето, на шесто и на седмо ребра от лява гръдна половина, по няколко фрактурни линии. Като същите са причинили биологичния признак ТРАЙНО /за период от време по-голям от един месец/ ЗАТРУДНЯВАНЕ НА ДВИЖЕНИЯТА НА СНАГАТА, като при нормално протичащ възстановителен процес, период на възстановяване е с продължителност около 2 - 2,5 месеца.

-Контузии в областта на главата, гръдния кош, дясната раменна става, в областта на двете лакътни стави и в поясно-кръстцовата област - разкъсно-контузна рана и кръвонасядане в лявата теменно-тилна област на главата; оток на меките тъкани в челно-теменните области на главата; кръвонасядания в областта на гръдния кош; контузия на левия бял дроб; охлузвания в лицевата област на главата.

Във връзка с горното на 08.01.2020 г. от ответното дружество е изпратено писмо до адв. Й., в качеството му на пълномощник на Й. А. Н., в което е направено предложение от страна на ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД за изплащане на обезщетение в размер на 5 000 лв. за претърпените имуществени и неимуществени вреди, **с което ответното дружество признава отговорността на водача. По повод на същото ищцовата страна смята, че предложението от страна на ответника за претърпените болки и страдания не е справедливо и не е достатъчно за да репарира в пълен обем неимуществените вреди, предмет на настоящото дело, поради което е предявена настоящата претенция за сумата от 10 000 лв.**

От съвкупната преценка на събраните и обсъдени допустими доказателствени средства по делото се установява по несъмнен начин, че причина за претърпяното от ищеца увреждане е в причинно-следствена връзка с противоправно поведение на водача на процесното МПС, извършено в противоречие с изискванията на правилата за движение по чл.16, ал.1 от ЗДвП; чл.44, ал.1 от ЗДвП; чл.27, ал.2 от ЗДвП, като въпреки дадените показания на свидетелите И. В. Ц. и В. К. Ц., които твърдят, че процесното МПС не е

преминавало в лентата за отсречно движение, съответно не е засичало пътя на л.а. „Л.“. Тези показания на свидетелите не са подкрепени с доказателства, поради което настоящия състав на съда дава изцяло вяра на показанията на останалите свидетели в настоящия процес, като същите са подкрепени с доказателства, а именно: Констативен протокол № . по описа на РУ “Полиция” - Радомир, ОД на МВР - Перник г. и даденото заключение по съдебно автотехническата експертиза. Следователно са налице всички елементи от фактическия състав на деликта по чл.45, ал.1 от ЗЗД увреждане, вина, противоправност, вреди, причинна връзка и съответно представляващи една от предпоставките на исковете, предявени пряко срещу застрахователя на основание чл.432, ал. 1 от КЗ.

От констативния протокол, който по правната си същност представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, ползваща се с обвързваща съда материална доказателствена сила относно обективизираните в него обстоятелства за датата, мястото на ПТП-то, причините за неговото настъпване и наличието на задължителна застраховка Гражданска отговорност за участниците в ПТП-то, се установяват по несъмнен начин по делото обстоятелствата, при които същото е настъпило, а и те се установяват по безпротиворечив начин и от останалите доказателствени средства.

Доказа се по делото наличието и на следващата материална предпоставка, включена във фактическия състав, обуславящ правото на вземане на ищеца срещу ответника, а именно съществуването на валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от действащ към момента на процесното ПТП договор за застраховка Гражданска отговорност. По силата на този договор ответникът, съгласно чл. 493, ал. 1 от КЗ, е длъжен да обезпечи застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. Този правнорелевантен факт е безспорен между страните, като се доказва и от представения констативен протокол.

Претърпените от ищеца неимуществени вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични блага, не биха могли да бъдат възстановени, поради което предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите по чл. 52 от ЗЗД. Съгласно Постановление № ./1968 г. на Пленума на ВС понятието „справедливост” по смисъла на чл. 52 от ЗЗД е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства - вид и обем на причинените неимуществени вреди, интензивност и продължителност на претърпените болки и страдания, общо възприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото. Настоящият състав на съда при преценка на всички събрани по делото доказателства намира, че с оглед на вида на увреждането, довело до затрудняване на движенията на снагата, като при нормално протичащ възстановителен процес, периодът на възстановяване е с продължителност около 2 - 2,5 месеца, също така контузии в областта на главата, гръдния кош, дясната раменна става, в областта на двете лакътни стави и в поясно-кръстцовата област - разкъсно-контузна рана и кръвонасядане в лявата теменно-тилна област на главата;

оток на меките тъкани в челно-теменните области на главата; кръвонасядания в областта на гръдния кош; контузия на левия бял дроб; охлузвания в лицевата област на главата. В своята съвкупност са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като средностатистическият период на възстановяване при травми в този им вид, в тази степен и с тези характеристики е определен в порядъка на около 3-4 седмици, както и мозъчно сътресение явяващо се временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Периодът за възстановяване е около 1 месец.

Вземайки предвид тези обстоятелства настоящия състав на съда следва да определи заместващо обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 5 000 лв., за ищеца Й. А. Н., съдът счита, че така определеното обезщетение е съобразено с характера и степента на засягане на ищеца, а също и с принципа на справедливостта, заложен в чл. 52 от ЗЗД.

Настоящият състав на съда намира за неоснователно направеното от ответника възражение за съпричиняване на причинените от процесното ПТП вреди. Както е упоменато в експертизата предпазните колани са средство за пасивна защита, предназначени за удържане на водача на авТ.обила и пътниците му на място в случай на внезапно спиране на авТ.обила. При движение на авТ.обила с постоянна скорост, правилно поставеният предпазен колан, който не е в режим на аварийно блокиране, не изисква регулиране на дължината и би позволил свободно придвижване на пътника. При внезапно или рязко спиране, предпазният колан блокира авТ.атично, за да възпре преместването на тялото.

За да е ефективен предпазният колан е необходимо облегалката на съответната седалка да е в изправно положение и пътникът да е в правилна поза /облегнат с изправен гръбначен стълб/, като с това се осигурява правилно положение на напречната и диагоналната част на колана и тялото на пътника се фиксира към облегалката на седалката.

Разстоянието на което би се придвижило тялото на пътника в МПС, при правилно поставен обезопасителен колан зависи от множество фактори и е обект на комплексен анализ, проведен от различни специалисти. В общия случай, до колкото се отнася до физико-математическата част на въпроса, при правилно поставен обезопасителен колан и преобръщане на МПС, се очаква незначително отделяне на тялото от седалката, с изключение на главата, долните и горните крайници.

По акцесорната претенция за лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В чл. 429, ал. 2, т. 2 и чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и смятано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от чл. 429, ал. 3 и чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ.

В случая основателността на главния иск в посочения размер води до основателност

и на акцесорната претенция. Като при липса на данни по делото, а и твърдения от страните, за по-ранна дата на уведомяване на ответника от застрахования или увреденото лице за настъпването на процесното застрахователно събитие, настоящият съдебен състав на съда намира, че лихвата за забава се дължи от предявяването на застрахователната претенция от ищеца – 28.11.2019 г., но при спазване на диспозитивното начало в гражданския процес същата следва да се присъди от 28.02.2020 г. до окончателното изплащане на дължимото обезщетение.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски, съразмерно с уважената част на исковата претенция. Претендираната сума е в общ размер 10 000 лв., като уважената част на иска е 50 %. Съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК, ищецът е направил следните разноски: д.т.- 400 лв., депозит за съдебна експертиза- 300 лв., адвокатско възнаграждение – 1 500 лв. или общо 2 200 лв. В горния смисъл ответникът следва да бъде осъден да заплати по исковото производство сумата от 1 100 лв.

Съдът намира, че не следва да бъде уважено искането на ответната страна за намаляване на адвокатското възнаграждение, тъй като делото е с висока правна и особено фактическа сложност, поради което сумата от 750 лв. не се явява прекомерна, предвид уважената част от исковата претенция, а именно- 5 000 лв., още повече, че сумата не надхвърля допустимата по чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски, съразмерно с отхвърлената част на исковата претенция. Претендираната сума е в общ размер 10 000 лв., като отхвърлената част на иска е 50 %. Съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК, ответникът е направил разноски, както следва: депозит за свидетели- 160 лв., депозит за СТЕ- 300 лв., депозит СИЕ- 200 лв. Претендира се юрисконсултско възнаграждение от 300 лв., на основание чл.78, ал.8 ГПК. Общо разноските възлизат на 960 лв. Предвид това ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 480 лв.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК ., гр. С., ул. С. С. № ., ет., представлявано заедно от А.П. Л. и Р. К. Д. - изпълнителни директори, да заплати на ищеца Й. А. Н., ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ул. „Ш.” № . чрез адв. Г. Й. Й., САК съдебен адрес: гр. С., бул. “Е. и Х. Ги” №., ет. ., ап. ., сумата от 5 000 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в причинени болка и страдание, емоционален стрес и негативни психически изживявания в резултат на настъпило ПТП на 03.07.2018 г. в 07:10 часа, на път III-623

между гр. Земен и с. Жабляно, като **ОТХВЪРЛЯ** искъа до пълния претендиран размер от 10 000 лв. /десет хиляди/ лева.

ОСЪЖДА ответника Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК ., гр. С., ул. С. С. № ., ет. . представлявано заедно от А. П. Л.и Р. К. Д. - изпълнителни директори, да заплати на ищеца Й. А. Н., ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ул. „Ш.” № ., чрез адв. Г. Й. Й., САК съдебен адрес: гр. С., бул. “Е. и Х.Г.и” № ., ет. ., ап., тел. . , сумата от 1 100 лв. /хиляда и сто лева/- направени разноски по делото съразмерно с уважената чест на иска.

ОСЪЖДА ищеца Й. А. Н., ЕГН *****, с адрес: гр.Р. ул. „Ш.” № ., чрез адв. Г. Й. Й., САК съдебен адрес: гр. С.бул. “Е. и Х. Г.и” №., ет. ., ап. ., да заплати на Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК ., гр. С., ул. С. . № . ет. . представлявано заедно от А. П. Л. и Р. К. Д. - изпълнителни директори, сумата от 480 лв. /четиристотин и осемдесет лева/- направени разноски по делото, съразмерно с отхвърлената част на иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____